

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (kahdeksas jaosto)

18 päivänä joulukuuta 2025 *

Ennakkoratkaisupyyntö – Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 99 artikla – Vastaus, josta ei ole perusteltua epäilystä – Maatalous ja kalastus – Luonnonmukaiset tuotteet – Asetus (EU) 2018/848 – 3 artiklan 52 alakohta – Merkinnän käsite – Etiketin käsite – 3 artiklan 53 alakohta – Mainonnan käsite – 30 artiklan 1 kohta – Tuotteet, joissa on luonnonmukaiseen tuotantoon viittaavia ilmaisuja – 32 artiklan 1 kohdan a alakohta – Velvollisuus ilmoittaa merkinnöissä sen valvontaviranomaisen tai tarkastuslaitoksen tunnusnumero, joka vastaa siihen toimijaan kohdistuvista tarkastuksista, joka on toteuttanut viimeisimmän tuotanto- tai valmistustoimenpiteen – Tätä vaatimusta ei sovelleta mainoslehtisiin, joilla edistetään näiden tuotteiden myyntiä

Asiassa C-745/24,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöä, jonka Landgericht Saarbrücken (Saarbrückenin alueellinen alioikeus, Saksa) on esittänyt 24.9.2024 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 24.10.2024, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Verband Sozialer Wettbewerb eV

vastaa

GLOBUS Handelshof GmbH & Co. KG,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (kahdeksas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja O. Spineanu-Matei sekä tuomarit S. Rodin ja N. Piçarra (esittelevä tuomari),

julkisasiamies: T. Ćapeta,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

– Verband Sozialer Wettbewerb eV, edustajanaan R. Welzel, Rechtsanwalt,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

- GLOBUS Handelshof GmbH & Co. KG, edustajanaan M. Grube, Rechtsanwalt,
- Euroopan komissio, asiamiehinään A. Dawes ja M. Zerwes,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian perustellulla määräyksellä unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 99 artiklan mukaisesti,

on antanut seuraavan

määräyksen

- 1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 834/2007 kumoamisesta 30.5.2018 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/848 (EUVL 2018, L 150, s. 1) 32 artiklan 1 kohdan a alakohdan, 3 artiklan 52 ja 53 alakohdan sekä 30 artiklan 1 kohdan, kun niitä luetaan yhdessä, tulkintaa.
- 2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, joka koskee kieltokannetta, jonka Verband Sozialer Wettbewerb eV (jäljempänä VSW), joka on vilpillistä kilpailua vastaan toimiva yhdistys, on nostanut GLOBUS Handelshof GmbH & Co. KG:ta (jäljempänä Globus), joka on useita hypermarketteja pitävä yhtiö, vastaan ja jossa vaaditaan, että viimeksi mainittua yhtiötä kielletään edistämästä luonnonmukaisten tuotteiden myyntiä mainoslehtisissään ilmoittamatta sen kyseisen asetuksen 32 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun valvontaviranomaisen tai tarkastuslaitoksen tunnusnumeroa, joka vastaa siihen toimijaan kohdistuvista tarkastuksista, joka on toteuttanut viimeisimmän tuotanto- tai valmistustoimenpiteen.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

- 3 Asetuksen 2018/848 johdanto-osan 6, 9, 15, 17 ja 73 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:
 - ”(6) Luonnonmukaista tuotantoa koskevan [Euroopan] unionin politiikan tavoitteiden mukaisesti kyseisen politiikan täytäntöönpanolle vahvistetulla lainsäädäntökehyksellä olisi pyrittävä varmistamaan luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden tasapuolinen kilpailu ja sisämarkkinoiden moitteeton toiminta, säilyttämään kuluttajien luottamus luonnonmukaisiksi merkittyjä tuotteita kohtaan ja osoittamaan se perustelluksi sekä luomaan edellytykset, joilla tämä politiikka voi edistyä tuotannon ja markkinoiden kehitystä vastaavasti.
- –
- (9) [Luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 2092/91 kumoamisesta 28.6.2007 annetussa] neuvoston asetuksessa (EY) N:o 834/2007 [(EUVL 2007, L 189, s. 1)] todetaan, että luonnonmukaisen tuotannon alan dynaamisen kehityksen vuoksi luonnonmukaista tuotantoa koskevia unionin sääntöjä on tarpeen tarkastella tulevaisuudessa uudelleen ottaen huomioon näiden sääntöjen soveltamisesta saadut kokemukset. [Euroopan] komission tekemän uudelleentarkastelun tulokset osoittavat, että luonnonmukaista tuotantoa koskevaa unionin

lainsäädäntökehystä olisi parannettava säännöillä, jotka vastaavat kuluttajien korkeisiin odotuksiin ja ovat riittävän selkeät niille, joille ne on osoitettu. Asetus (EY) N:o 834/2007 olisi sen vuoksi kumottava ja korvattava uudella asetuksella.

--

- (15) Tutkimushankkeissa on osoitettu, että kuluttajien luottamus on olennaisen tärkeällä sijalla luonnonmukaisesti tuotettujen elintarvikkeiden markkinoilla. Säännöt, jotka eivät ole luotettavia, voivat pitkällä aikavälillä vaarantaa yleisön luottamuksen ja johtaa markkinahäiriöihin. Sen vuoksi luonnonmukaisen tuotannon kestävä kehityksen olisi unionissa perustuttava järkeviin, unionin tasolla yhdenmukaistettuihin tuotantosääntöihin, jotka vastaavat toimijoiden ja kuluttajien odotuksiin luonnonmukaisten tuotteiden laadusta ja tässä asetuksessa säädettyjen periaatteiden ja sääntöjen noudattamisesta.

--

- (17) Tässä asetuksessa olisi luotava perusta luonnonmukaisen tuotannon ja sen suotuisten ympäristövaikutusten kestävälle kehittämiselle ja varmistettava samalla luonnonmukaisten tuotteiden sisämarkkinoiden tehokas toiminta ja tasapuolinen kilpailu. Tällöin autetaan viljelijöitä saavuttamaan kohtuullinen tulo, varmistetaan kuluttajien luottamus, suojataan kuluttajien etua ja kannustetaan lyhyitä jakelukanavia ja paikallista tuotantoa. Näihin tavoitteisiin olisi päästävä noudattamalla luonnonmukaiseen tuotantoon sovellettavia yleisiä ja erityisiä periaatteita sekä yleisiä ja yksityiskohtaisia tuotantosääntöjä.

--

- (73) Maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden merkintöihin olisi sovellettava [elintarviketietojen antamisesta kuluttajille, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 1924/2006 ja (EY) N:o 1925/2006 muuttamisesta sekä komission direktiivin 87/250/ETY, neuvoston direktiivin 90/496/ETY, komission direktiivin 1999/10/EY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/13/EY, komission direktiivien 2002/67/EY ja 2008/5/EY sekä komission asetuksen (EY) N:o 608/2004 kumoamisesta 25.10.2011 annetussa] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1169/2011 [(EUVL 2011, L 304, s. 18)] säädettyjä yleisiä sääntöjä ja erityisesti säännöksiä sellaisten merkintöjen estämisestä, jotka kuluttajien kannalta katsoen voivat aiheuttaa sekaannusta tai johtaa harhaan. Lisäksi tässä asetuksessa olisi vahvistettava erityiset säännökset, jotka liittyvät luonnonmukaisten ja siirtymävaiheen tuotteiden merkintöihin. Niiden olisi suojattava sekä toimijoiden etuja sen suhteen, että tuotteet ovat markkinoilla asianmukaisesti yksilöityjä ja että toimijat voivat toimia tasapuolisen kilpailun edellytyksien puitteissa, että kuluttajien etuja sen suhteen, että kuluttajat voivat tehdä tietoon perustuvia valintoja.”

4 Asetuksen 2018/848 1 artiklassa, jonka otsikko on ”Kohde”, säädetään seuraavaa:

”Tässä asetuksessa vahvistetaan luonnonmukaisen tuotannon periaatteet ja säännöt, jotka koskevat luonnonmukaista tuotantoa, siihen liittyvää sertifiointia ja luonnonmukaiseen tuotantoon viittaavien ilmausten käyttöä merkinnöissä ja mainonnassa, sekä säännöt, jotka koskevat valvontaa [virallisesta valvonnasta ja muista virallisista toimista, jotka suoritetaan elintarvike- ja rehulainsäädännön ja eläinten terveyttä ja hyvinvointia, kasvien terveyttä ja kasvinsuojeluaineita koskevien sääntöjen soveltamisen varmistamiseksi, sekä Euroopan

parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 999/2001, (EY) N:o 396/2005, (EY) N:o 1069/2009, (EY) N:o 1107/2009, (EU) N:o 1151/2012, (EU) N:o 652/2014, (EU) 2016/429 ja (EU) 2016/2031, neuvoston asetusten (EY) N:o 1/2005 ja (EY) N:o 1099/2009 ja neuvoston direktiivien 98/58/EY, 1999/74/EY, 2007/43/EY, 2008/119/EY ja 2008/120/EY muuttamisesta ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 854/2004 ja (EY) N:o 882/2004, neuvoston direktiivien 89/608/ETY, 89/662/ETY, 90/425/ETY, 91/496/ETY, 96/23/EY, 96/93/EY ja 97/78/EY ja neuvoston päätöksen 92/438/ETY kumoamisesta (virallista valvontaa koskeva asetus) 15.3.2017 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston] asetuksessa (EU) 2017/625 [(EUVL 2017, L 95, s. 1)] säädetyn valvonnan lisäksi.”

- 5 Asetuksen 2018/848 3 artiklan, jonka otsikko on ”Määritelmät”, 52 ja 53 alakohdassa säädetään seuraavaa:

”52) ’merkinnällä’ mainintaa, tietoa, tavaramerkkiä, kaupallista merkkiä, kuvaa tai tunnusta, joka liittyy tuotteeseen ja on sijoitettu mihin tahansa tuotteen mukana tulevaan tai siihen viittaavaan pakkaukseen, asiakirjaan, tiedotteeseen, etikettiin, renkaaseen tai kaulukseen;

53) ’mainonnalla’ yleisölle muilla keinoin kuin pakkausmerkinnällä osoitettua tuotteiden esittelyä, jolla pyritään vaikuttamaan tai joka todennäköisesti vaikuttaa asenteisiin, uskomuksiin ja käyttäytymiseen taikka jolla pyritään muokkaamaan tai joka todennäköisesti muokkaa niitä, tarkoituksena edistää suoraan tai välillisesti tuotteiden myyntiä”.

- 6 Kyseisen asetuksen 30 artiklassa, jonka otsikko on ”Luonnonmukaiseen tuotantoon viittaavien ilmaisujen käyttö”, säädetään seuraavaa:

”1. Tässä asetuksessa tuotteessa katsotaan olevan luonnonmukaiseen tuotantotapaan viittaavia ilmauksia, jos merkinnöissä, mainonnassa tai kaupallisissa asiakirjoissa tuotetta, sen ainesosia tai rehuaineita kuvaillaan ilmauksilla, joilla ostajan annetaan ymmärtää, että tuote, sen ainesosat tai sen tuotantoon käytetyt rehuaineet on tuotettu tämän asetuksen mukaisesti. Erityisesti liitteessä IV lueteltuja ilmauksia sekä niiden johdoksia ja lyhenteitä, kuten ’bio’ tai ’eko’, saa käyttää yksin tai yhdistettyinä kaikkialla unionissa ja millä tahansa kyseisessä liitteessä luetellulla kielellä sellaisen 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettun tuotteen merkinnöissä ja mainonnassa, joka on tämän asetuksen mukainen.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja ilmauksia ei saa 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden osalta käyttää missään osassa unionia millään liitteessä IV luetellulla kielellä sellaista tuotetta koskeviin merkintöihin, mainontaan tai kaupallisiin asiakirjoihin, joka ei ole tämän asetuksen mukainen.

Merkinnöissä ja mainonnassa ei myöskään saa käyttää ilmauksia, tavaramerkeissä tai toiminimissä käytetyt ilmaukset mukaan luettuina, eikä harjoittaa käytäntöjä, jos ne voivat johtaa kuluttajaa tai käyttäjää harhaan antamalla ymmärtää, että tuote tai sen ainesosat ovat tämän asetuksen mukaisia.

– –”

- 7 Kyseisen asetuksen 32 artiklassa, jonka otsikko on ”Pakolliset maininnat”, säädetään seuraavaa:
- ”1. Kun tuotteissa on 30 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut ilmaukset, myös kun ne on merkitty 30 artiklan 3 kohdan mukaisesti siirtymävaiheen tuotteiksi:
- a) merkinnöissä on oltava myös sen valvontaviranomaisen tai tarkastuslaitoksen tunnusnumero, joka vastaa siihen toimijaan kohdistuvista tarkastuksista, joka on toteuttanut viimeisimmän tuotanto- tai valmistustoimenpiteen; ja
-
3. Tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa sekä 33 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut maininnat on merkittävä näkyvään kohtaan helposti havaittavalla tavalla, ja niiden on oltava luettavia ja pysyviä.
- ”
- 8 Kyseisen asetuksen 33 artiklan, jonka otsikko on ”Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnus”, 1 kohdassa säädetään seuraavaa:
- ”Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnusta saa käyttää sellaisten tuotteiden merkinnöissä, esittelyssä ja mainonnassa, jotka ovat tämän asetuksen mukaisia.
- ”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

- 9 Globus, joka on kaupan alan konserniin Globus St. Wendeliin kuuluva yhtiö, pitää hypermarketteja Saksassa. Kyseinen yhtiö jakeli tammi- ja helmikuussa 2024 Gerassa (Saksa) ja sen ympäristössä mainoslehtisiä, joissa muun muassa edistettiin useiden sellaisten tuotteiden myyntiä, jotka oli merkitty maininnalla ”bio” ja unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnuksella mutta ilman asetuksen 2018/848 32 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun sen valvontaviranomaisen tai tarkastuslaitoksen tunnusnumeroa, joka vastaa siihen toimijaan kohdistuvista tarkastuksista, joka on toteuttanut viimeisimmän tuotanto- tai valmistustoimenpiteen.
- 10 VSW on nostanut Landgericht Saarbrückenissä (Saarbrückenin alueellinen alioikeus, Saksa), joka on ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin, Globusta vastaan kieltokanteen, jossa vaaditaan, että kyseistä yhtiötä kielletään edistämästä luonnonmukaisten tuotteiden myyntiä mainoslehtisissään ilmoittamatta kyseistä tunnusnumeroa. VSW väittää, että asetuksen 2018/848 30 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla merkinnän käsitteellä, johon kyseisen asetuksen 32 artiklan 1 kohdassa viitataan, tarkoitetaan sekä merkintää kyseisen asetuksen 3 artiklan 52 alakohdassa tarkoitetussa ahtaassa merkityksessä että kyseisen asetuksen 3 artiklan 53 alakohdassa tarkoitettua mainontaa. Tämä viittaus ulottaa siten kyseisen asetuksen 32 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetyn velvollisuuden ilmoittaa edellä mainittu tunnusnumero luonnonmukaisia tuotteita koskevaan mainontaan. VSW:n mukaan kyseisten säännösten englannin- ja ranskankieliset kieliversiot ovat tältä osin yksiselitteisempiä kuin niiden saksankielinen kieliversio.

- 11 Globus puolestaan väittää, että asetuksen 2018/848 3 artiklan 52 ja 53 alakohdassa tehdään selvä ero merkintöjen ja mainonnan välillä, eikä näitä käsitteitä voida asetuksen 30 artiklan 1 kohdan perusteella samaistaa. Luonnonmukaisesta tuotannosta peräisin oleviksi kuvailtuja tuotteita koskevia velvoitteita tulisi soveltaa yksinomaan näiden tavaroiden fyysisiin virtoihin ja näiden tuotteiden mukana tuleviin asiakirjoihin mutta ei mainoslehtisiin. Näin ollen kyseessä olevan asetuksen 32 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu valvontaviranomaisen tai tarkastuslaitoksen tunnusnumero on merkittävä ainoastaan itse tuotteeseen. Globus lisää, että jos tämä velvollisuus ulotettaisiin pääasiassa kyseessä olevan kaltaisiin mainoslehtisiin, velvollisuuden täyttäminen olisi käytännössä mahdotonta. Kun näitä mainoslehtisiä laaditaan, Globus ei nimittäin vielä tiedä, mikä toimija tai mitkä toimijat vastaavat luonnonmukaisesta tuotannosta peräisin oleviksi kuvailtujen tuotteiden toimittamisesta, eikä se siten voi yksilöidä sen valvontaviranomaisen tai tarkastuslaitoksen tunnusnumeroa, joka vastaa kyseiseen toimijaan tai kyseisiin toimijoihin kohdistuvista tarkastuksista.
- 12 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin toteaa, että ilmaus ”tai siihen viittaavaan”, joka esiintyy ilmauksen ”tuotteen mukana tulevaan” kanssa asetuksen 2018/848 3 artiklan 52 alakohdassa olevassa merkinnän käsitteen määritelmässä, voisi VSW:n väittämän mukaisesti käsittää kyseisen asetuksen 3 artiklan 53 alakohdassa tarkoitetun mainonnan. Koska pääasiassa kyseessä olevien mainoslehtisten kaltaisissa mainoslehtisissä viitataan niissä esitettyihin luonnonmukaisiin tuotteisiin, näitä lehtisiä voitaisiin pitää eräänlaisina merkintöinä.
- 13 Kyseinen tuomioistuin sulkee pääasiassa kyseessä olevat mainoslehtiset pois asetuksen 2018/848 3 artiklan 52 alakohdassa tarkoitetun merkinnän käsitteestä erottelemalla yleisen mainonnan, joka on etääntynyt kyseessä olevasta tuotteesta, ja erityisen mainonnan, joka liittyy tuotteeseen läheisesti, ja se perustaa tämän erottelun erityisesti kyseisen asetuksen 32 artiklan 3 kohtaan. Kyseinen tuomioistuin päättää mainitussa säännöksessä säädetystä velvollisuudesta merkitä saman artiklan 1 kohdassa tarkoitetut maininnat näkyvään kohtaan helposti havaittavalla tavalla ja siten, että ne ovat luettavia ja pysyviä, että viimeksi mainitussa säännöksessä tarkoitetaan tyypillisesti itse tuotteen merkintöjä eikä siitä fyysisesti erillään olevia mainoksia, kuten kyseessä olevia lehtisiä.
- 14 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin katsoo lisäksi, että asetuksen 2018/848 30 artiklan 1 kohdassa – jota kyseinen tuomioistuin tulkitsee siten, että tuotteiden mukana on oltava tarvittavat tiedot – ei edellytetä, että mainoslehtisissä, jotka ovat fyysisesti erillään niissä ilmauksin ”bio” tai ”eko” kuvailluista tuotteista, mainitaan kyseisen asetuksen 32 artiklan 1 kohdan a alakohdassa mainittu tunnusnumero, koska kuluttajat voivat saada kyseisen tiedon ostaessaan tuotteen. Se lisää, että tämä päätelmä seuraa selvästi viimeksi mainitun säännöksen englanninkielisestä kieliversioista, sillä ilmaus ”labelling” ei viittaa mainontaan.
- 15 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin toteaa Globuksen tavoin, että myyjä ei mainoslehtistä valmisteltaessa välttämättä tiedä, mikä toimija toimittaa luonnonmukaiset tuotteet eikä se siten tiedä sitäkään, mikä kyseisen 32 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu valvontaviranomainen tai tarkastuslaitos tulee kyseeseen.

16 Tässä tilanteessa Landgericht Saarbrücken on päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

- ”1) Onko unionin oikeutta – ja erityisesti [asetusta 2018/848] – tulkittava siten, että kuluttajien koteihin jaellussa kauppaketjun mainosesitteessä, jossa mainostetaan monien muiden tuotteiden lisäksi [kyseisessä asetuksessa] tarkoitettuja luonnonmukaisesti tuotettuja tuotteita, on ilmoitettava toimivaltaisen valvontaviranomaisen tai tarkastuslaitoksen tunnusnumero eli sen viranomaisen tai laitoksen tunnusnumero, joka vastaa siihen toimijaan kohdistuvista tarkastuksista, joka on toteuttanut viimeisimmän tuotanto- tai valmistustoimenpiteen?
- 2) a) Onko [asetuksen 2018/848] 3 artiklan 52 alakohtaa tulkittava siten, että luomutuotteen [kyseisen asetuksen] 3 artiklan 53 alakohdassa tarkoitettua mainontaa on aina pidettävä myös [kyseisen asetuksen] 3 artiklan 52 alakohdassa tarkoitettuna merkintänä?
- b) Seuraako [asetuksen 2018/848] 32 artiklan 1 kohdasta, jossa viitataan asetuksen 30 artiklan 1 kohtaan, että tarkastuslaitoksen tunnusnumero on ilmoitettava myös tuotteesta fyysisesti erillisissä paikoissa esitetyissä mainoksissa, jos merkinnöissä, mainonnassa tai kaupallisissa asiakirjoissa tuotetta kuvaillaan ilmauksilla, joilla ostajan annetaan ymmärtää, että elintarvike on tuotettu luonnonmukaisesti?
- c) Onko näin myös siinä tapauksessa, että mainostava vähittäiskauppias mainostaa yhden ainoan valmistajan tuotteita, jotka (mahdollisesti) tulevat eri tehtailta ja joiden tarkastukset suorittaa eri tarkastuslaitos?
- d) Jos toisen kysymyksen a–c alakohtaan ei voida vastata yksiselitteisesti kyllä tai ei, minkä kriteerien mukaan toisen kysymyksen a alakohdan ja toisen kysymyksen b alakohdan välillä on tarvittaessa tehtävä ero?”

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

- 17 Unionin tuomioistuin voi työjärjestyksensä 99 artiklan mukaan esittelevän tuomarin ehdotuksesta ja julkisasiamiestä kuultuaan milloin tahansa päättää ratkaista asian perustellulla määräyksellä, jos ennakkoratkaisukysymykseen annettava vastaus on selvästi johdettavissa oikeuskäytännöstä tai jos ennakkoratkaisukysymykseen annettavasta vastauksesta ei ole perusteltua epäilystä.
- 18 Kyseistä säännöstä on sovellettava nyt käsiteltävässä asiassa, koska ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin annettavasta vastauksesta ei ole perusteltua epäilystä.
- 19 Kysymyksillään, jotka on tutkittava yhdessä, kyseinen tuomioistuin tiedustele lähinnä, onko asetuksen 2018/848 32 artiklan 1 kohdan a alakohtaa, luettuna yhdessä kyseisen asetuksen 3 artiklan 52 ja 53 alakohdan ja 30 artiklan 1 kohdan kanssa, tulkittava siten, että velvollisuus ilmoittaa sen valvontaviranomaisen tai tarkastuslaitoksen tunnusnumero, joka vastaa siihen toimijaan kohdistuvista tarkastuksista, joka on toteuttanut viimeisimmän tuotanto- tai valmistustoimenpiteen, ei koske mainoslehtisiä, jotka ovat fyysisesti erillisiä luonnonmukaisista tuotteista, joiden myyntiä näissä mainoslehtisissä edistetään.
- 20 Asetuksen 2018/848 32 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetään kyseisen säännöksen ranskankielisen version mukaan velvollisuudesta mainita tuotteiden, joissa on kyseisen asetuksen 30 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut ilmaukset, kuten ”bio” tai ”eko”, ”sur l’étiquette” [merkinnöissä]

sen valvontaviranomaisen tai tarkastuslaitoksen tunnusnumero, joka vastaa siihen toimijaan kohdistuvista tarkastuksista, joka on toteuttanut viimeisimmän tuotanto- tai valmistustoimenpiteen.

- 21 Kuten kyseisen asetuksen 3 artiklan 52 alakohdasta ilmenee, kyseisen säännöksen ranskankielisessä versiossa "étiquette" [etiketti] ("Etikett" ja "label" saksan- ja englanninkielisissä versioissa) on, kuten mikä tahansa pakkaus, asiakirja, tieodote, rengas tai kaulus, merkinnän alusta tai muoto. Viimeksi mainittu käsite kattaa maininnat, tiedot, tavaramerkit, kaupalliset merkit, kuvat tai tunnukset, jotka liittyvät tuotteeseen ja jotka on sijoitettu näihin alustoihin. Merkinnän ("étiquetage") käsite on siten määritelty laajemmin kuin etiketin ("étiquette") käsite eikä näitä voida sekoittaa.
- 22 Sitä vastoin asetuksen 2018/848 32 artiklan 1 kohdan a alakohdan saksankielisessä versiossa käytetään ilmausta "Kennzeichnung" ja englanninkielisessä versiossa ilmausta "labelling" [merkinnöissä], ja nämä ilmaukset vastaavat kyseisen asetuksen 3 artiklan 52 alakohdassa tarkoitettua merkinnän käsitettä eikä etiketin käsitettä.
- 23 Lisäksi asetuksen 2018/848 3 artiklan 53 alakohdassa tarkoitettu mainonnan käsite on ranskankielisessä versiossa määritelty siten, että sillä tarkoitetaan "toute présentation de produits à l'attention du public, par tout moyen autre que l'étiquetage, qui vise ou est de nature à influencer et façonner les attitudes, les opinions et les comportements afin de promouvoir directement ou indirectement la vente" [yleisölle muilla keinoin kuin pakkausmerkinnällä osoitettua tuotteiden esittelyä, jolla pyritään vaikuttamaan tai joka todennäköisesti vaikuttaa asenteisiin, uskomuksiin ja käyttäytymiseen taikka jolla pyritään muokkaamaan tai joka todennäköisesti muokkaa niitä, tarkoituksena edistää suoraan tai välillisesti tuotteiden myyntiä]. Erityisesti ilmauksesta "par tout moyen autre que l'étiquetage" [muilla keinoin kuin pakkausmerkinnällä] ilmenee, että kyseisessä säännöksessä tarkoitettu mainonnan käsite ja kyseisen artiklan 52 alakohdassa tarkoitettu merkinnän käsite sulkevat toisensa pois.
- 24 Asetuksen 2018/848 3 artiklan 53 alakohdan saksan- ja englanninkielisissä versioissa mainonnan käsitteestä suljetaan vain pois "Etikett" ("mit anderen Mitteln als einem Etikett") ja "label" ("by any means other than a label") [muilla keinoin kuin pakkausmerkinnällä]. Kuten tämän määräyksen 21 kohdassa todetaan, nämä ilmaukset vastaavat etikettiä, joka on yksi kyseisen artiklan 52 alakohdassa luetelluista merkinnän alustoista tai muodoista. Ottaen huomioon kyseisen asetuksen 3 artiklan 53 alakohdan näiden kahden kieliversion mukaisen sanamuodon, ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin huomauttaa, että pääasiassa kyseessä olevan kaltaista mainoslehtistä voitaisiin pitää eräänlaisena merkinnän muotona, sillä vaikka se ei tule luonnonmukaisen tuotteen mukana, se viittaa tällaiseen tuotteeseen.
- 25 Unionin tuomioistuin on toistuvasti katsonut, että jossakin kieliversiossa käytettyä unionin oikeuden säännöksen sanamuotoa ei voida käyttää tämän säännöksen ainoana tulkintaperusteena eikä sille voida antaa etusijaa muihin kieliversioihin nähden. Unionin oikeuden säännöksiä on nimittäin tulkittava ja sovellettava yhtenäisesti ottaen huomioon kaikilla unionin kielillä laaditut versiot. Unionin oikeuden tekstin erikielisten versioiden poiketessa toisistaan kyseessä olevaa säännöstä on tulkittava sen asiayhteyden ja sillä säännöstöllä, jonka osa säännös on, tavoiteltujen päämäärien mukaan (tuomio 5.2.2015, M. ym., C-627/13 ja C-2/14, EU:C:2015:59, 48 ja 49 kohta ja tuomio 18.9.2019, VIPA, C-222/18, EU:C:2019:751, 37 kohta).

- 26 Tältä osin on todettava ensinnäkin, että ilmausta ”mainonta” ei asetuksen 2018/848 missään kieliversiossa sen muodosta riippumatta mainita yhtenä kyseisen asetuksen 3 artiklan 52 alakohdassa lueteltuna merkinnän alustana tai muotona, joita ovat ”[mitkä] tahansa – – pakkaukse[t], asiakirja[t], tiedotte[t], etiket[it], renkaa[t] tai kaulukse[t]”. Mainontaa ei siis voida kyseisen säännöksen samamuodon perusteella pitää merkinnän muotona eikä näitä kahta käsitettä voida rinnastaa.
- 27 Toiseksi ilmausten ”merkintä” ja ”mainonta” samanaikainen käyttäminen monissa asetuksen 2018/848 säännöksissä ja erityisesti sen 1 artiklassa, 30 artiklan 1 ja 2 kohdassa sekä 33 artiklan 1 kohdassa osoittaa, että kyseisessä asetuksessa tehdään systemaattisesti ero näiden kahden käsitteen välillä, eikä ensiksi mainitun käsitteen voida katsoa käsittävän viimeksi mainittua.
- 28 Näin ollen mainonta ei voi olla kyseisen asetuksen 3 artiklan 52 alakohdassa tarkoitetun merkinnän muoto – kuten kyseisen asetuksen 3 artiklan 53 alakohdan ranskankielisestä versiosta erityisen selvästi ilmenee –, jossa mainonta määritellään ilmauksella ”tout moyen autre que l’étiquetage” [muilla keinoin kuin pakkausmerkinnällä].
- 29 Kuten ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin toteaa, kolmanneksi asetuksen 2018/848 32 artiklan 3 kohdassa asetettu vaatimus, jonka mukaan saman artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun valvontaviranomaisen tai tarkastuslaitoksen tunnusnumero on merkittävä näkyvään kohtaan helposti havaittavalla tavalla ja siten, että se on luettava ja pysyvä, koskee väistämättä itse tuotteen kyseisen asetuksen 3 artiklan 52 alakohdassa tarkoitettua merkintää, ja sillä suljetaan siten pois pääasiassa kyseessä olevien mainoslehtisten kaltaiset kyseisestä tuotteesta fyysisesti erilliset mainokset.
- 30 Neljänneksi merkinnän käsitettä ei – toisin kuin VSW väittää – voida asetuksen 2018/848 30 artiklan 1 kohdalla ulottaa kyseisen asetuksen 3 artiklan 52 alakohdassa olevaa määritelmää laajemmalle. Kyseisen 30 artiklan 1 kohdassa nimittäin ainoastaan ilmaistaan käsite ”[tuote, jossa on] luonnonmukaiseen tuotantotapaan viittaavia ilmauksia”, riippumatta siitä, ovatko ilmaukset merkinnöissä, mainonnassa vai kaupallisissa asiakirjoissa. Kyseisen asetuksen 32 artiklan 1 kohdassa olevan viittauksen kyseisen 30 artiklan 1 kohtaan ei siten voida katsoa ulottavan velvollisuutta ilmoittaa valvontaviranomaisen tai tarkastuslaitoksen tunnusnumero kaikkeen mainontaan, jossa edistetään sellaisen tuotteen myyntiä, jota kuvaillaan luonnonmukaiseen tuotantotapaan viittaavilla ilmauksilla.
- 31 Tässä tilanteessa asetuksen 2018/848 3 artiklan 52 alakohdassa olevaa ilmausta ”[kyseiseen tuotteeseen] viittaavaan” ei voida tulkita siten, että sillä sisällytettäisiin mainonta merkinnän käsitteen soveltamisalaan, eikä siten, että sillä sallittaisiin merkinnöille ominaisten vaatimusten ulottaminen mainontaan.
- 32 Asetuksen 2018/848 tavoitteet tukevat tätä tulkintaa. Kyseisen asetuksen johdanto-osan 6, 9, 15, 17 ja 73 perustelukappaleen mukaan kyseisellä asetuksella pyritään varmistamaan luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden tasapuolinen kilpailu ja säilyttämään kuluttajien luottamus luonnonmukaisiksi merkittyjä tuotteita kohtaan. Tässä tarkoituksessa kyseisessä asetuksessa annetaan selkeät säännöt toimijoiden ja kuluttajien etujen suojaamiseksi muun muassa merkintöjä koskevin säännöksin siten, että toimijat voivat toimia tasapuolisen kilpailun edellytysten puitteissa ja että kuluttajat voivat tehdä tietoon perustuvia valintoja (ks. vastaavasti tuomio 4.10.2024, Herbaria Kräuterparadies II, C-240/23, EU:C:2024:852, 71 ja 72 kohta).

- 33 Kuten komissio on korostanut, nyt käsiteltävässä asiassa sillä, että sen valvontaviranomaisen tai tarkastuslaitoksen tunnusnumero, joka vastaa siihen toimijaan kohdistuvista tarkastuksista, joka on toteuttanut viimeisimmän tuotanto- tai valmistustoimenpiteen, on mainittava luonnonmukaisten tuotteiden merkinnöissä, pyritään varmistamaan kyseisille tuotteille asetuksen 2018/848 nojalla tehtyjen tarkastusten jäljitettävyyden tämän määräyksen edellisessä kohdassa esitetyn kuluttajien luonnonmukaisiksi merkittyjä tuotteita kohtaan tuntemaan luottamuksen vahvistamista koskevan tavoitteen mukaisesti.
- 34 Sen varmistamiseksi, että tarkastukset voidaan jäljittää, vaikuttaa riittävältä, että kyseinen tunnusnumero ilmoitetaan joko luonnonmukaisten tuotteiden etiketeissä, pakkauksissa, asiakirjoissa, tiedotteissa, renkaassa tai kauluksessa, jotka ovat kyseisen asetuksen 3 artiklan 52 alakohdassa tarkoitettuja merkinnän alustoja tai muotoja, eikä kyseistä numeroa ole tarpeen ilmoittaa myös kyseisistä tuotteista fyysisesti erillään olevissa mainoksissa.
- 35 Kuten Globus ja komissio ovat todenneet, velvollisuus mainita kyseinen tunnusnumero kaikessa mainonnassa johtaisi merkittäviin käytännön vaikeuksiin, kun useat toimijat voivat toimittaa luonnonmukaisia tuotteita mainoksen tekijälle. Nyt käsiteltävässä asiassa kyseessä olevien mainoslehtisten kaltaisten lehtisten tapauksista vastaavassa tapauksessa kyseisiä lehtisiä valmisteltaessa ei lähtökohtaisesti tiedetä sitä, mikä toimija toteuttaa viimeisimmän tuotanto- tai valmistustoimenpiteen eikä siten sitä, mikä asetuksen 2018/848 32 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu valvontaviranomainen tai tarkastuslaitos vastaa edellä mainittuun toimijaan kohdistuvista tarkastuksista.
- 36 Edellä sanottu huomioon ottaen esitettyihin kysymyksiin on vastattava, että asetuksen 2018/848 32 artiklan 1 kohdan a alakohtaa, luettuna yhdessä kyseisen asetuksen 3 artiklan 52 ja 53 alakohdan ja 30 artiklan 1 kohdan kanssa, on tulkittava siten, että velvollisuus ilmoittaa sen valvontaviranomaisen tai tarkastuslaitoksen tunnusnumero, joka vastaa siihen toimijaan kohdistuvista tarkastuksista, joka on toteuttanut viimeisimmän tuotanto- tai valmistustoimenpiteen, ei koske mainoslehtisiä, jotka ovat fyysisesti erillisiä luonnonmukaisista tuotteista, joiden myyntiä näissä mainoslehtisissä edistetään.

Oikeudenkäyntikulut

- 37 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (kahdeksas jaosto) on määrännyt seuraavaa:

Luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 834/2007 kumoamisesta 30.5.2018 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/848 32 artiklan 1 kohdan a alakohtaa, luettuna yhdessä kyseisen asetuksen 3 artiklan 52 ja 53 alakohdan ja 30 artiklan 1 kohdan kanssa,

on tulkittava siten, että

velvollisuus ilmoittaa sen valvontaviranomaisen tai tarkastuslaitoksen tunnusnumero, joka vastaa siihen toimijaan kohdistuvista tarkastuksista, joka on toteuttanut viimeisimmän

tuotanto- tai valmistustoimenpiteen, ei koske mainoslehtisiä, jotka ovat fyysisesti erillisiä luonnonmukaisista tuotteista, joiden myyntiä näissä mainoslehtisissä edistetään.

Allekirjoitukset